

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 20 november 2008 in zaak nr. 08/39775 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 november 2008 is : (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 november 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

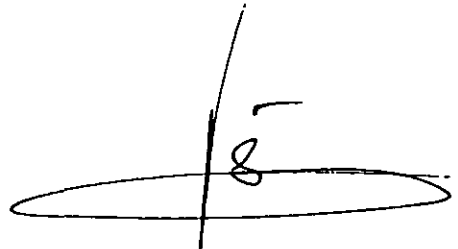
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2008

279

Verzonden: 12 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Plaats : Amsterdam
Datum : 07/11/2008
Tijd : 14:05 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
A. de Rijk

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Rechtbank 's-Gravenhage**Zitting houdende te Utrecht
Vreemdelingenkamer**

Postadres: postbus 18023, 3507 LA Utrecht

[] AANTEKENEN
[] PER FAX (020-616 46 29)Ait advocaten en procureurs
tav de heer mr. E. Arslan
Wg-Plein 222
1054 SE AmsterdamBezoekadres
Vrouwe Justiciaplein 1
3511 EX Utrecht
Telefoon (030) 228 3000
Fax Algemeen (030) 229 3648
Fax Bewaringezaken
(030) 229 3649
Reboobankrekening 1923.25.906Onderdeel
Contactpersoon
Doorkleefnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
Justitienummer**Administratie bewaring
030-2233640****20 november 2008
procedurenummer 08 / 39775 VRONTN V5 S36****de procedure van**Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

X1049

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 08/39775 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 20 november 2008

inzake

..... geboren op van Surinaamse nationaliteit,
eiser, verblijvende in het Detentiecentrum te Zaandam,
gemachtigde: mr. E. Arslan, advocaat te Amsterdam,

tégen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verwoerder,
gemachtigde: mr. M. Dalhuisen, werkzaam bij de onder verwoerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verwoerder heeft op 7 november 2008 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 9 november 2008 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 17 november 2008. Eiser en verwoerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen en voert daartoe aan dat zicht op uitzetting binnen een korte termijn ontbreekt. In dat verband brengt eiser naar voren dat door verwoerder tijdens de strafrechtelijke detentie geen uitzettingshandelingen zijn verricht en dat de wachttijd voor presentatie bij Suriname ruim acht maanden bedraagt. Subsidiair stelt eiser zich op het standpunt dat de bewaring galet op alle daarbij betrokken belangen moet worden opgeheven. Eiser werkt actief mee aan zijn uitzetting. Voorts verwijst eiser naar een brief van 13 november 2008 van zijn ex-echtgenote, waarin is beschreven dat hij als toegewijd vader is betrokken bij de opvoeding en verzorging van zijn in Nederland wonende kinderen.

zaaknummer: AWB 08/39775 VRONTIN

blad 2

2.3 Verweerder heeft gemaaludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Daarbij heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat zicht op uitzetting van eiser bestaat, nu door de Surinaamse autoriteiten laissez passer's worden afgegeven. Verweerder is van oordeel dat het belang van de Staat om eiser in vreemdelingenbewaring te houden zwaarder weegt. Verweerder heeft er op gewezen dat eiser geruime tijd geleden ongewenst is verklaard en dat hij nadien strafbare feiten heeft gepleegd.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Ingevolge het beleid van verweerder, thans neergelegd in hoofdstuk A6/5.3.7.1. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), geldt als uitgangspunt dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) heeft in de uitspraak van 11 februari 2002, (JV 2002/141) en van 11 maart 2003 (JV 2003, 179) overwogen dat de enkele omstandigheid dat (destijds) de minister niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, geleet op het feit dat (destijds) paragraaf A5/5.3.7.1 Vc een inspanningsverplichting van (destijds) de minister behelst en geen garantie aan vreemdelingen biedt dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld, de bewaring niet onrechtmatig maakt, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

2.5 Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser na een week van voorarrest van 16 september 2008 tot 7 november 2008 strafrechtelijk gedetineerd is geweest. Op laatstgenoemde datum is eiser aansluitend in vreemdelingenbewaring gesteld. Gedurende de strafrechtelijke detentie heeft verweerder geen feitelijke handelingen verricht gericht op de uitzetting van eiser. Op 13 november 2008 heeft een vertrekgesprek plaatsgevonden. Voorts is een aanvraag voor een laissez passer ingevuld en door eiser ondertekend. De aanvraag is dezelfde dag verzonden naar de afdeling LP van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V).

2.6 Tussen partijen is niet in geschil dat verweerder onvoldoende inspanningen heeft verricht om zoveel mogelijk te voorkomen dat eiser na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring wordt gesteld. Nu verweerder zijn inspanningsverplichting niet is nagekomen vertoont de procedure leidend tot de inbewaringstelling een gebrek. De rechtbank is echter van oordeel dat de met de bewaring gediende belangen, geleet op de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen van eiser, zwaarder dienen te wegen. Daarbij heeft verweerder gewicht mogen toekennen aan het uittreksel Justitiële Documentatie dat ten aanzien van eiser is opgemaakt en op eisers ongewenstverklaring. De rechtbank volgt daarmee eisers stelling dat er niet aan een belangenafweging hoeft te worden toegekomen, niet. Dat eiser, naar hij stelt, terug wil naar Suriname en actief meewerkt aan zijn uitzetting, laat onverlet dat eiser reeds in 1991 ongewenst is verklaard en dat hij sedertdien Nederland niet heeft verlaten en zich gedurende lange tijd aan het toezicht van verweerder heeft onttrokken. In de brief van 13 november 2008 van de ex-echtgenote van eiser kan naar het oordeel van de rechtbank evenmin grond worden gevonden voor de conclusie dat verweerder bij afweging van alle daarbij betrokken belangen het belang van de openbare orde niet heeft mogen stellen boven het individuele belang van eiser, te weten de omgang met en de zorg voor zijn in Nederland wonende kinderen.

2.7 De rechtbank is voorts van oordeel dat niet gezegd kan worden dat het (reëel) zicht op uitzetting van eiser, die stelt de Surinaamse nationaliteit te hebben, ontbreekt. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat niet is gebleken dat de Surinaamse autoriteiten op voorhand hebben verklaard ten behoeve van eiser geen laissez-passer te zullen verstrekken. Verder is in aanmerking genomen dat verweerder in het kader van de effectuering van eisers uitzetting van die autoriteiten afhankelijk is wat betreft de frequentie van de presentaties en de lengte van de wachtlijsten daarvoor. Ten slotte heeft de rechtbank mede in aanmerking genomen dat, naar verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven, niet valt uit te sluiten dat eiser eerder bij de Surinaamse autoriteiten zal kunnen worden gepresenteerd als gevolg van het opvallen van een plaats op de presentatiewachtlijst of het opnieuw aanbieden van een lijst rechtstreeks bij de Surinaamse autoriteiten in Suriname (Paramaribo-traject).

2.8 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.9 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

zaaknummer: AWB 08/39775 VRONTN

blad 4

Bestissing

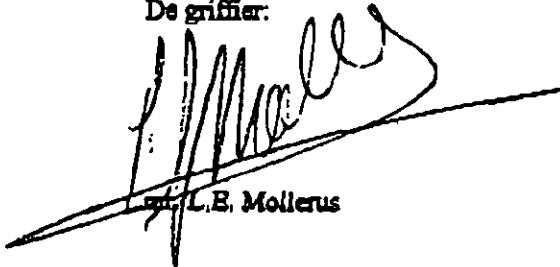
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

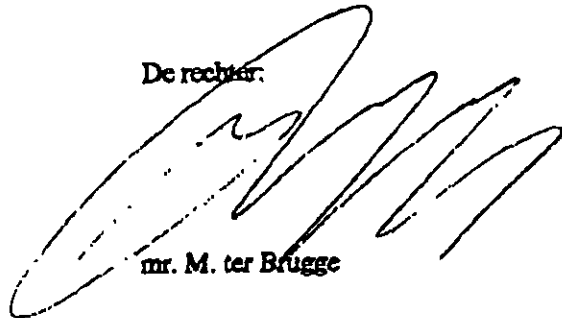
wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M. ter Brugge en in het openbaar uitgesproken op 20 november 2008.

De griffier:

L.E. Mollerus

De rechter:

mr. M. ter Brugge

afschrift verzonden op: 20 NOV. 2008

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 NOV 2008	
ZAAKNR.	200808565
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Per fax. 070-365 13 80
IND
Per fax: 038-8886150

Amsterdam, 26 november 2008

Appellant
Verblijvende : Detentiecentrum te zaandam
Geboortedatum
Nationaliteit : Surinaams
IND-nr. : 9106.07.0216
CRV-nr. :
Ons kenmerk : 20071949/EA

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant, kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, W.G. plein 222, 1054 SE te Amsterdam, ten kantore van zijn bepaaldelijk gevolmachtigde.

Mr. E. Arslan, verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Utrecht, d.d. 20 november 2008, met het kenmerk 08/39775. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als **productie 1**.

2.6 "Tussen partijen is niet in geschil dat verweerder onvoldoende inspanningen heeft verricht om zoveel mogelijk te voorkomen dat eiser na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring wordt gesteld. Nu verweerder zijn inspanningsverplichting niet is nagekomen vertoont de procedure leidend tot de inbewaringstelling een gebrek.

De rechtbank is echter van oordeel dat de met de bewaring gediende belangen, gelet op de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen van eiser, zwaarder dienen te wegen. Daarbij heeft verweerder gewicht mogen toekennen aan het uittreksel Justitiële Documentatie dat ten aanzien van eiser is opgemaakt en op eisers ongewenstverklaring.

De rechtbank volgt daarmee eisers stelling dat er niet aan een belangenafweging hoeft te worden toegekomen, niet. Dat eiser, naar hij stelt, terug wil naar Suriname en actief meewerkt aan zijn uitzetting laat onverlet dat eiser reeds in 1991 ongewenst is verklaard en dat hij sedertdien Nederland niet heeft verlaten en zich gedurende lange tijd aan het toezicht van verweerder heeft onttrokken. In de brief van 13 november 2008 van de ex-echtgenote van eiser kan naar het oordeel van de rechtbank evenmin grond worden gevonden voor de conclusie dat verweerder bij afweging van alle daarbij betrokken belangen het belang van de openbare orde niet heeft mogen stellen boven

het individuele belang van elser, te weten de omgang met en de zorg voor zijn in Nederland wonende kinderen”.

2.7 “De rechtbank is voorts van oordeel dat niet gezegd kan worden dat het (reëel) zicht op uitzetting van eiser, die stelt de Surinaamse nationaliteit te hebben, ontbreekt. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat niet is gebleken dat de Surinaamse autoriteiten op voorhand hebben verklaard ten behoeve van eiser geen laissez-passer te zullen verstrekken. Verder is in aanmerking genomen dat verweerder in het kader van de effectivering van eisers uitzetting van die autoriteiten afhankelijk is wat betreft de frequentie van de presentaties en de lengte van de wachtlijsten daarvoor. Ten slotte heeft de rechtbank mede in aanmerking genomen dat, naar verweerder ter zitting te kennen heeft gegeven, niet valt uit te sluiten dat eiser eerder bij de Surinaamse autoriteiten zal kunnen worden gepresenteerd als gevolg van het opvallen van een plaats op de presentatiewachtlijst of het opnieuw aanbieden van een lijst rechtstreeks bij de Surinaamse autoriteiten in Suriname (Paramaribo traject)”.

Appellant kan zich niet verenigen met bovengenoemde overwegingen om de navolgende redenen.

Grief 1

Volgens uw vaste jurisprudentie moet bij de beoordeling van het bij de rechtbank bestreden besluit ook de onmiddellijk aan de inbewaringstelling voorafgaande periode van aansluitende vreemdelingenrechtelijke en strafrechtelijke detentie van de vreemdeling worden betrokken.

Niet in geschil is dat appellant vanaf de eerste inbewaringstelling op 9 september 2008 tot aan de behandeling van het beroep ter zitting op 17 november 2008 2 maanden en 8 dagen ononderbroken in vreemdelingenrechtelijke en strafrechtelijke detentie heeft verbleven.

Voorts is niet in geschil dat de wachttijd voor presentatie bij de Surinaamse autoriteiten ruim 8 maanden bedraagt en dat niet is voldaan aan de inspanningsverplichting.

In dit kader is door de rechtbank ten onrechte voorbijgegaan aan het beroep van appellant op de uitspraak van de rechtbank Maastricht d.d. 9 oktober 2008, 08/33584, LJN:BF9077 waarin in een vergelijkbare zaak als onderhavige is overwogen:

“Verweerder heeft te kennen gegeven dat nadat eiser is gepresenteerd nog een termijn in acht genomen moet worden voordat de Surinaamse autoriteiten een lp afgeven. Verweerder heeft daarbij aangegeven dat niet duidelijk is hoelang deze termijn is, maar dat dit enkele weken tot enkele maanden kan duren.

Voorts neemt de rechtbank in overweging dat verweerder, ondanks daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, niet inzichtelijk heeft kunnen maken om welke redenen de bovengenoemde 35 personen eerder zijn gepresenteerd dan gepland en hoeveel eerder ze zijn gepresenteerd. Derhalve kan niet met zekerheid gesteld worden dat en

met welke termijn eiser zelf zijn presentatiedatum kan beïnvloeden, vgl. ook RB Rotterdam d.d.21-01-2008, 08/1085, LJN:BC3358¹.

Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte niet onderkend dat verweerder ten tijde van de inbewaringstelling op de hoogte was dat het onderzoek bij de Surinaamse autoriteiten pas na 11 maanden bewaring een aanvang zal kunnen nemen en dat daarna ook een termijn in acht moet genomen voordat de Surinaamse autoriteiten een lp afgeven. Eveneens heeft de rechtbank niet onderkend dat niet duidelijk is hoelang deze termijn is en dat verweerder niet inzichtelijk heeft gemaakt dat en met welke termijn appellant zelf zijn presentatiedatum kan beïnvloeden.

Gelet op het bovenstaande heeft de rechtbank dan ook ten onrechte overwogen dat het zicht op uitzetting van appellant binnen een redelijke termijn niet onbreekt.

Grief 2

Gelet op de onder grief 1 aangevoerde omstandigheden en de omstandigheid dat appellant door de inbewaringstelling lange tijd geen invulling kan geven aan zijn gezinsleven met zijn in Nederland wonende kinderen heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de belangenafweging in het voordeel van verweerder dient te vallen. Dit klemt temeer nu appellant volledig meewerkt aan zijn uitzetting.

Petitum

Redenen waarom appellant u verzoekt:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen;
- Verweerder te gelasten om de bewaring op te heffen
- Hem schadevergoeding toe te kennen en
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. E. Arslan (bepaaldelijk gevolmachtigde)

¹ r.o. 4.2: De stelling van verweerder dat eiser mogelijk eerder kan worden gepresenteerd, vanwege fluctuaties in de presentatiewachttijd dan wel vanwege een verzoek van eiser aan de Surinaamse autoriteiten om eerder te kunnen worden gepresenteerd, leidt niet tot een ander oordeel, nu verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat daarmee de presentatie van eiser dusdanig kan worden vervroegd dat nog wel sprake is van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn.